

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYTA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XVII NIEDZIELA ZWYKŁA 28.07.2024 - NUMER 25/2024(1225)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

EWANGELIA J 6, 1-15

Słowa Ewangelii według św. Jana

Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: «Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?» A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać». Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: «Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?» Jezus zaś rzekł: «Każcie ludziom usiąść». A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby nic nie zginęło». Zebrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: «Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat». Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

Komentarz Dobrej Nowiny

Jezus jest wrażliwy na potrzeby duchowe i materialne ludzi. Widzimy, jak przejmuje inicjatywę, aby zaspokoić głód idącej za Nim rzeszy. W tym dialogu i dokonanym cudzie Jezus uczy, że Jego uczniowie powinni pokładać w Nim ufność w trudnościach, które napotkają w swoich przyszłych zadaniach apostołskich, i że powinni realizować te zadania środkami, które mają do dyspozycji, choćby były niewystarczające, jak w tym przypadku pięć chlebów i dwie ryby. On dostarczy tego, czego im brakuje. W życiu chrześcijańskim trzeba oddawać na służbę Bogu to, co posiadamy, choćby się nam to wydawało mało. On będzie umiał pomnożyć skuteczność tych skromnych środków. Jezus „nie liczył na to, że uda się zdobyć wystarczająco dużo dóbr materialnych, ale że uczniowie zechcą wielkodusznie ofiarować swoje skromne zasoby. To, na co nie ośmielał się liczyć ludzki rozum, za sprawą Jezusa stało się rzeczywistością dzięki ofiarnemu sercu chłopca” (św. Jan Paweł II).

SZLAK KOŚCIOŁÓW DREWNIANYCH WOKÓŁ PUSZCZY ZIELONKI – WĘGLEWO – gm. POBIEZISKA

W kościele uwagę przykuwa pochodząca z 1818r barokowa kopia obrazu Matki Bożej Wspomożenia Wiernych – Pani Wyspy (Matka Boża z Dzieciątkiem w drewnianej, posrebrzanej sukience).

Węglewska Matka Boża Wspomożycielka Piastowskiej Ziemi – Pani z Wyspy, uważana jest za cudowny obraz pędzla nieznanego artysty, będącego kopią bizantyjskich przedstawień Matki Bożej. Brak jest informacji, jak obraz trafił do kościoła w Węglewie. Miejscowa legenda głosi, iż pierwszy obraz Pani Węglewskiej ufundowała dla nowo powstałej parafii kasztelania na Ostrowie Lednickim, czyli obraz przywedrował z wyspy – stąd Pani z Wyspy.

Wyruszmy w drogę.
Teresa Majtas

W tym tygodniu **Węglewo**, położone na terenie Archidiecezji Gnieźnieńskiej, w odległości ok.32 km od Poznania.

W miejscowości tej 25.02.1885r. urodził się pionier polskiej archeologii Józef Kostrzewski, nazywany popularnie profesorem od Biskupina.

Z parafią w Węglewie związany był urodzony w Poznaniu, a mieszkający w Rybitwach nad jez. Lednickim Julian Boss-Gosławski autor m.in. ozdobnych krat Szkoły Baletowej w Poznaniu, Urzędu Miasta w Poznaniu.

Dla parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Węglewie, która jest celem naszej podróży, wykonał przykościelną dzwonnice, drzwi wejściowe do kościoła, żyrandole oraz chrzcielnicę.

Kościół Świętej Katarzyny Aleksandryjskiej został wybudowany w 1818r. z fundacji parafian i Skarbu Królewskiego.

Patronka Kościoła była urodzoną w Aleksandrii bogatą i wykształconą chrześcijanką, otwarcie krytykującą prześladowania chrześcijan i postępowanie cesarza Maksencjusza. Po dyspacie religijnej, w której Katarzyna okazała się bieglejsza od pięćdziesięciu mędrców niechrześcijańskich, wydano na nią wyrok śmierci, który wykonano przez ścięcie. Na szczycie Góry Świętej Katarzyny na Synaju znajduje się niewielka kaplica św. Katarzyny, gdzie według tradycji ciało 18-letniej świętej zostało umieszczone przez aniołów na najwyższym szczycie. W X w. zostało przeniesione przez mnichów-pustelników na dół góry i umieszczone w złotej trumnie. Od tego czasu szczyt nazwany został na jej cześć, a miejsce to zaczęto łączyć z jej kultem.

MYŚL TYGODNIA

Czyńcie wszystko z Miłości. – Wówczas nie ma rzeczy małych: wszystko jest wielkie. – wytrwałość w rzeczach małych – z Miłości – to heroizm.

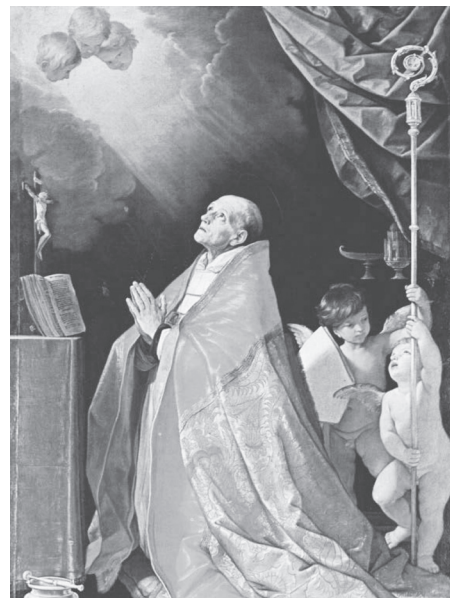
św. Josemaría Escrivá

NIEZNANI PATRONI POZNANIA CZ. II

Święty Andrzej Corsini został kanonizowany stosunkowo późno, bo dopiero w 1629 r. Nie wiadomo dokładnie kiedy został patronem Poznania i czy odbyło się to drogą oficjalnej uchwały władz miasta, czy też jego kult rozwinął się na tyle, że po prostu uznano powszechnie, że on także chroni Poznań przed nieszczęściami, a zwłaszcza przed zarazą. W połowie XVIII wieku uważano, że patronat świętego nad miastem trwa już od dawna. Św. Andrzej Corsini należał do zakonu karmelitów i to właśnie członkowie tego zakonu propagowali jego kult. Powiadano, że widywano Korsyna, jak go nazywano w Poznaniu, jak unosi się nad miastem, chroniąc je od zarazy. Św. Andrzej Corsini urodził się we Florencji w 1302 r. w rodzinie arystokratycznej. Według legendy, matka św. Andrzeja miała sen, w którym widział jak wilk wchodzi do klasztoru karmelitów we Florencji, po czym zamienia się w łagodnego baranka. Przyszły święty należał początkowo do florenckiej „złotej młodzieży” i spędzał czas na rozrywkach. Dopiero kiedy matka opowiedziała mu swój sen i wyznała, że wraz z ojcem przyszłego świętego obiecała Bogu, iż jeśli urodzi im się dziecko, to oddadzą je na służbę bożą. Pod wpływem tych wyznań, Andrzej nawrócił się. W wieku 15 lat wstąpił do zakonu karmelitów, a później odbył studia w Paryżu i Awinionie, a w końcu przyjął święcenia kapłańskie. W 1347 r. powrócił do Florencji, gdzie rok później wybuchła epidemia dżumy. Podobnie jak św. Roch, on także włączył się w dzieło pomocy chorym i potrzebującym, a nawet zaczął być uważany za proroka i cudotwórcę. Wkrótce został wybrany na toskańskiego prowincjała karmelitów. Piastując ten urząd, przyczynił się do rozwoju zakonu i jego odnowy. Już w 1349 r. papież Klemens VI mianował go, pomimo protestów zainteresowanego, biskupem Fiesole. Jako biskup, niejednokrotnie był wysyłany w misje dyplomatyczne, godząc zwaśnione miasta włoskie. Niestrudzenie wizytował parafie i szpitale, budował kościoły i zwalczał nadużycia kleru. Zmarł 6 stycznia 1374 r. Jest pochowany we Florencji w kaplicy ufundowanej przez jego rodzinę. Jak już wspominałem, św. Andrzej Corsini został kanonizowany w 1629 r. przez papieża Urbana VIII, ale decyzję tę ujawnił dopiero w 1724 r. Benedykt XIII. W ikonografii przedstawiany jest w stroju biskupim, a jego atrybutami są: pastorał, wilk i baranek. Jest patronem chorych i orędownikó w pokoju. Trzej święci: Benon z Miśni, Roch i Andrzej Corsini mieli chronić mieszkańców Poznania przed zarazami, natomiast żywiołem, który równie często atakował stolicę Wielkopolski, były powodzie. Specjalistą od powodzi był św. Jan Nepomucen. Czech Jan z Nepomuka koło Pragi, urodził się ok. 1350 r. Ok. 1380 r. przyjął święcenia kapłańskie, a później studiował prawo kanoniczne w Pradze i Padwie, po czym jako doktor praw, powrócił do Pragi. Później powoli wspinał się po szczeblach kariery duchownej. Został kanonikiem kolegiaty praskiej św. Idziego, a 1389 r. wikariuszem generalnym arcybiskupa praskiego Jana Jens tejna. Kiedy wybuchł konflikt pomiędzy królem Wacławem IV a arcybiskupem, Jan opowiedział się po stronie arcybiskupa. W konsekwencji został uwięziony, poddany torturom, a następnie utopiony w Wełtawie.

Miało to miejsce w 1393 r. Według legendy, nad miejscem, gdzie wrzucono go do wody, pokazała się aureola złożona z pięciu gwiazd. Według innej legendy, powodem męczeńskiej śmierci Jana, była odmowa złamania tajemnicy spowiedzi królowej Zofii Bawarskiej, żony Wacława IV, którą ten podejrzewał o zdradę. Stąd często na obrazach św. Jana Nepomucena, widnieje napis TACUI, czyli „Milczałem”. Kult św. Jana zaczął szerzyć się spontanicznie w Czechach od XV wieku. Wykorzystywano go jako przeciwwagę dla rosnącego w siłę husytyzmu. Z Czech kult świętego rozszerzył się na Polskę, Niemcy, Austrię i Litwę. Już w XVII w. nazwano go błogosławionym i przedstawiono jako patrona Pragi i Czech, jednakże dopiero w 1721 r. Jan Nepomucen został beatyfikowany przez papieża Innocentego XIII, a osiem lat później Benedykt XII kanonizował go. Święty Jan Nepomucen jest patronem Pragi, jezuitów, spowiedników, tonących, mostów gdzie często umieszczano figury świętego, uchodzi też za orędownika podczas powodzi. W ikonografii przedstawia się do w sułtanie i birecie, z palmą męczeństwa w dłoni, krzyżem, aureolą z pięciu gwiazd, niekiedy trzyma palec na ustach na znak zachowania tajemnicy. W Poznaniu już w 1724 r., a więc jeszcze przed kanonizacją, ale już po beatyfikacji, ustawiono na rynku figurę świętego Jana Nepomucena, a w kościołach powieszono obrazy przedstawiające tego świętego. W 1732 r. powstało w Poznaniu bractwo św. Jana Nepomucena. Niestety, święty nie ochronił miasta przed największą powodzią w jego dziejach, która miała miejsce w 1736 r. Może dlatego rok później Franciszek Radzewski, podkomorzy poznański, sprowadził relikwie św. Jana do Poznania. W dniu św. Jana Nepomucena, 16 maja 1737 r. w uroczystej procesji, przeniesiono relikwie uroczyście z kościoła św. Wojciecha do fary z towarzyszeniem władz miasta i cechów, a wieczorem odbył się festyn na rynku. Ustanowienie patronami Poznania świętych specjalizujących się w ochronie przed epidemiami i powodziami świadczyło o strachu, który towarzyszył mieszkańcom średniowiecznego i nowożytnego Poznania. Trzeba jednak pamiętać, że kult świętych nie był w dawnej Polsce aż tak popularny i rozwinęty, jak na zachodzie Europy. Cechą charakterystyczną polskiego katolicyzmu, był kult maryjny, który rozwinął się w XVI i XVII wieku.

Wiesław Grzybek

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XVI NIEDZIELA ZWYKŁA

21.07.2024r.

ZMIANY NA OKRES WAKACJI:

We wszystkie niedziele lipca i sierpnia nie będzie Mszy św. o 12.30., natomiast w dni powszednie od 1 lipca nie będzie Mszy św. o 7.30.

O godz. 8.00 wystawienie Najśw. Sakramentu i koronka do Miłosierdzia Bożego.:

Biuro parafialne czynne w lipcu i sierpniu :

- w środy w godz. od 9.00-11.00
- i we wtorki i czwartki w godz. 17.00-18.00.

Okazja do spowiedzi 30 minut przed każdą Mszą św.

Nieczynna będzie biblioteka.

Rozważania o kapłaństwie, cz. III SIEDEM SAKRAMENTÓW KOŚCIOŁA

Kapłaństwo dzieli się na:

- **Kapłaństwo urzędowe (hierarchiczne)**. Włączenie do stanu kapłaństwa (stanu biskupów, prezbiterów i diakonów) dokonuje się na mocy obrzędu ordinatio, który jest aktem religijnym i liturgicznym. Słowo ordinatio jest tożsamy z **konsekracją**, błogosławieństwem bądź właśnie z sakramentem. Akt sakramentalny jest równoznaczny z udzieleniem daru Ducha Świętego; daje „świętą władzę” (sacra potestas). Władza ta nie pochodzi od ludu, ale od samego Jezusa Chrystusa. Znakiem konsekracji jest włożenie rąk przez biskupa i modlitwa konsekracyjna nad kandydatem.

- **Kapłaństwo wspólne wszystkich wierzących**, cała wspólnota wierzących jako taka jest kapłańska.

Różnią się one jednak co do istoty. O ile kapłaństwo wspólne wiernych realizuje się przez rozwój własnej łaski chrztu i przez życie według Ducha, to kapłaństwo urzędowe służy kapłaństwu wspólnemu, przyczyniając się do rozwoju łaski chrztu **wszystkich** chrześcijan. Jest ono jednym ze narzędzi, przy pomocy których Chrystus ciągle buduje i prowadzi swój Kościół:

Jest więc jeden i ten sam Kapłan, Chrystus Jezus, którego najświętszą Osobą zastępuje kapłan. Ten ostatni bowiem dzięki konsekracji kapłańskiej upodabnia się do

Najwyższego Kapłana i posiada władzę działania mocą i w osobie samego Chrystusa (virtuteac persona ipsius Christi). (Pius XII, enc. Mediator Dei.)

Kapłaństwo ma charakter służebny. Jest skierowane zarówno ku Chrystusowi, jak i ku ludziom: kapłaństwo urzędowe reprezentuje Chrystusa wobec zgromadzenia wiernych, jednocześnie reprezentując zgromadzenie wiernych wobec Boga, gdy zanoszą do Niego modlitwę całego Kościoła oraz składa ofiarę eucharystyczną.

Celebracja święceń powinna odbywać się w obecności wiernych, w katedrze, najlepiej w niedzielę lub święto nakazane, i powinna mieć uroczysty charakter. Święcenia są udzielane w ramach liturgii eucharystycznej. Dla wszystkich trzech stopni święceń istotny jest ten sam obrzęd, mianowicie włożenie rąk przez biskupa na głowę wyświęcanego, a także specjalna modlitwa konsekracyjna, będąca prośbą do Boga o wylanie Ducha Świętego i udzielenie Jego darów dostosowanych do posługi, do której kandydat jest wyświęcany. **Sakrament jest udzielany przez biskupów**, gdyż są oni nazywani następcami Apostołów.

Sakrament święceń nie może być powtarzany ani udzielany tylko na pewien czas. Przy czym istnieje możliwość zwolnienia osoby wyświęconej z obowiązków i funkcji związanych ze święceniami (z ważnych powodów); może ona również otrzymać zakaz ich wykonywania. Niemniej osoba wyświęcona nigdy nie stanie się na powrót człowiekiem świeckim.

Ustanowienie sakramentu kapłaństwa obchodzi się w **Wielki Czwartek**, wspominając Ostatnią Wieczerzę i słowa Jezusa: „To czyńcie na moją pamiątkę”. W ten sposób pozostaje ściśle związane z ustanowieniem Eucharystii. Chrystus jednak już wcześniej, w trakcie swojej działalności, budował kapłaństwo urzędowe, wybierając kolegium Dwunastu Apostołów. To właśnie Apostołowie, po Jego śmierci, zajęli się tworzeniem Kościoła i głoszeniem Słowa Bożego.

Opracował na podstawie KKK, KPK, Biblii w służbie Maryi Wojciech Wika

Grafika z okładki z podpisem: Zesłanie Ducha Świętego - Uczennice Boskiego Mistrza

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl ISSN 1896-6110

REDAKCJA: **Naczelnny:** ks. Bartosz Rojna; **Zastępca naczelnego:** Martyna Rajch; **Redakcja:** Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Edyta Tuczyńska, Ewa Wika, Wojciech Wika, Antoni Kaczmarek, Teresa Majtas, **Współpraca:** ks. kan. Tomasz Morasz, **Adres redakcji:** ul. Nowina 7, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 35 70, e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiustacji tekstów oraz zmianę tytułów.

4 ..... DOBRA & NOWINA .....

Z ŻYCIA PARAFII